

пита, подобна на оная на Бждни вечерь. Изобщо обичаитѣ срещу Нова Година наподобяватъ ония на Бждни вечерь, съ изключение на моминското гадане съ прѣстени или вѣнци, за да си познаятъ късметя на женитбата, което е описано на друго мѣсто. Най-характерното въ новогоднитѣ обичаи, което безъ съмнение е остатъкъ отъ езическо време, е сурвакането, придружено съ следнитѣ благопожелания:

Сурва, Сурва година,
Весела година,
Пълень класъ на нива,
Червена ябълка въ градина,
Жълтъ мамулъ на леса,
Голѣмъ гроздъ на лози,
Пълни обори съ стока,
Пълна кесия съ пари,
Живо здраво до година
До година, до амина!

Св. Силвестъръ — 2-й януарий, наричанъ още народно *Карамановъ-день*, е празника на впрегатния добитъкъ, преимуществено на биволитѣ — караманци. Сутринъ рано него день, приятелитѣ на ония които иматъ биволи, щомъ пропѣятъ пѣтлитѣ, отиватъ скритомъ у тѣхъ въ обора, подриватъ на биволитѣ и изхвърлятъ тора. Следъ това стопанинътъ ги посреща, кани ги въ кѣщи, гощава ги, а тѣ ядатъ и пиятъ за здраве на биволитѣ. Като похапнатъ и посрѣбнатъ, впрягатъ биволитѣ въ шейна и трѣгватъ вкупомъ по други кѣщи, дето има биволи и продължаватъ гуляя до вечерята. Това става на св. Силвестъръ, защото той ужъ билъ пръвъ, който опитомилъ биволи за впрягане и билъ тѣхень покровитель.

5 януари, макаръ и да не е празничень день, но поповетѣ почватъ да рѣссятъ по кѣщията съ осветена вода въ менче, носено отъ попското или друго нѣкое чедо, въ което рѣсенитѣ пускатъ лептата си. Вечерята изпразватъ стовнитѣ и ги наливатъ съ прѣсна вода. По нѣкои мѣста, като се върнатъ отъ черква, турятъ посрѣдъ стаята сѣкира; бащата и майката държатъ кръстена (светена) вода, а децата имъ прескачатъ презъ секирата и който скокне най-далечъ, нему даватъ първомъ да пие отъ кръстената вода.